

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ & ΡΕΝΤΙΝΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 120

ΠΑΣΧΑ 2020

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
τοῦ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ κ.κ. ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἐπί τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
πρός τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

«Μηδείς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γάρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος».

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι τό γεγονός πού ἀνα-
τρέπει τήν πορεία τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ ζωή
καί ὁ θάνατος ἀποτελοῦν τά δύο σημεῖα στά ὁποῖα ἀναφέρεται ἡ ὄντολογική
παρουσία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἀνθρώπος γεννιέται, ζεῖ καί ἔρχεται ἡ στιγμή τοῦ
θανάτου, ἡ ὁποία εἶναι ἀδόκητος καί δέν μπορεῖ νά προσδιορισθῆ ἐκ προτέρου
ὡς πρός τή χρονική της στιγμή. Ὅμως, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός μέ τή
δική Του γέννηση καί μέ τό δικό Του θάνατο ἐπί τοῦ Σταυροῦ ἔρχεται καί ἀνα-
τρέπει αὐτήν τήν πορείαν τῶν πραγμάτων καί ἡ γέννησίς Του ἀποτελεῖ πλέον
τήν ἀφορμή, γιά νά δώσῃ ὁ καθένας ἀπό μᾶς τή δυνατότητα στόν ἑαυτόν του
νά γεννηθῆ ἐν Χριστῷ καί ἀπό ἐκεῖ καί πέρα ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς ἔχει τή δυνα-
τότητα νά συμπορευθῆ μέ τόν Κύριον, ἕως ὅτου φτάσῃ σέ αὐτό τό γεγονός τῆς
Ἀναστάσεως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν τόν
μόνον Ἀναμάρτητον. Μέσα στή ζωή τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας ὁ ἀνθρώπος συ-
ναντᾶ τόν Ἀναστημένο Χριστό. Μέσα στή ζωή τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας ὁ ἀν-
θρώπος ἀξιώνεται νά δεῖ τόν Χριστόν, νά συναντήσῃ τόν Χριστόν, νά βιώσῃ τό
Μήνυμα τῆς Καινῆς Κτίσεως, τό Μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως. Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ
Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας δέν ἔρχεται ἀπλῶς νά μᾶς δώσῃ τή δυνατότητα νά
ἐξωτερικεύσουμε αἰσθήματα χαρᾶς καί εὐφροσύνης ἢ νά ὁμολογήσουμε προσ-
δοκία τοῦ μέλλοντος αἰῶνος γιά τή δική μας Ἀνάστασιν. Εἶναι τό γεγονός πού

συγκλονίζει συθέμελα όλόκληρο τόν κόσμο. Όταν αναστήθηκε ο Κύριος, οι πέτρες έράγισαν, τά μνημεία ήνεώχθησαν, τό καταπέτασμα του Ναου έσχίσθη, ή γη έσειέθη και πολλά σώματα των κεκοιμημένων ήγέρθησαν. Και όλα αυτά συμβαίνουν, έπειδή ο του Κυρίου θάνατος κατήργησε τόν θάνατο. Ο Χριστός πάνω στο Σταυρό δίδει τί μεγάλη μάχη μέ τόν θάνατο και διά του θανάτου Του νεκρώνει τόν θάνατο.

Από εκείνη τί στιγμή αρχίζει μία άλλη ιστορία, μία άλλη πορεία. Από εκείνη τί στιγμή αρχίζει νά πορεύεται πλέον όλόκληρο τό ανθρώπινο γένος μαζί μέ τόν Σταυρωθέντα Υιόν και Λόγον του Θεού, αρχίζει νά πορεύεται τήν πορεία προς τά άνω. Αυτός που ανίσταται μέσα από τόν Τάφον τόν Ζωοδόχον είναι πλέον ο Τέλειος Θεός και ο Τέλειος Άνθρωπος που έχει φέρει στην ιστορία του κόσμου μία Καινούργια Ζωή, τί ζωή της Αναστάσεως που είναι Άληκτος Ζωή, που είναι ή ζωή που ανατέλλει μέσα από τόν τάφο. Είδε ποτέ κανείς από τόν τάφο νά ανατέλει ζωή; Ναί! Τό βλέπουμε τώρα, τό ζοϋμε τώρα και τό ζοϋν δύο χιλιάδες χρόνια οί αιώνες και οί άνθρωποι που έζησαν. Τό ζοϋν αυτό τό γεγονός, αδελφοί μου, όλοι όσοι έζησαν πριν από τόν Χριστόν, γιατί ο Κύριος ήμων Ίησοϋς Χριστός κατήλθε και εις τόν Άδη και ευηγγελίσατο αυτήν τί ζωή της Καινης Κτίσεως. Τό ζοϋν και όλοι αυτοί, οί όποιοι θα γεννηθοϋν έως της συντελείας του αιώνος, γιατί ο Ίησοϋς Χριστός μās αξιώνει παρελθόν, παρόν και μέλλον νά τό ζοϋμε στο αιώνιο παρόν του Θεού.

Αυτό, λοιπόν, που ζήσαμε τί Μεγάλη Παρασκευή, αυτό που ζήσαμε στον Σταυρό και στην Ταφή του Κυρίου μας, βλέπουμε τώρα νά τό ζοϋμε ως καρποφορία και ως αποτέλεσμα της αναδημιουργίας του Νέου Άδάμ. Και τίποτα δέν είναι τυχαίο στη ζωή της Αγίας μας Έκκλησίας, στη ζωή μας. Νά σκεφθοϋμε ότι, όταν ο Θεός έδημιούργησε τόν άνθρωπο, ήταν ήμέρα Παρασκευή, γιατί ή ήμέρα του Σαββάτου ήταν ή ήμέρα της καταπαύσεως. Και βλέπουμε ότι πάλι Παρασκευή ο Κύριος επί του Σταυρού, έρχεται ακριβώς νά καταργήση τό οικοδόμημα της φθοράς, τό οικοδόμημα της αποστασίας, τό οικοδόμημα της άμαρτίας στη ζωή του ανθρώπου που είναι ή φθορά και ο θάνατος και έρχεται πλέον νά μās δώση μέ τήν Ανάστασή Του τόν νέο άνθρωπο, τόν Νέο Άδάμ που είναι ο ίδιος ο Άναστημένος Χριστός. «Θαρσεΐτε· τριήμερος γάρ εγείρομαι εις αγαλλίασιν πιστών και ζωήν τήν αιώνιον».

Άδελφοί μου, οί συνθήκες κάτω από τίς όποιες εορτάζουμε Χριστού τήν Ανάστασιν έχουν έφέτος τήν ιδιαιτερότητά τους. Είναι συνθήκες δύσκολες από κάθε άποψη. Όμως, μέσα σε αυτό τό πλήθος των δυσκολιών έρχεται ή μέριμνα της αγάπης του Θεού νά μās δώση τί δυνατότητα νά σκεφθοϋμε πιο πνευματικά, πιο υπεύθυνα. Νά σκεφθοϋμε πώς ή Ανάσταση του Κυρίου μας είναι τό γεγονός, που τό έζησαν οί μαθηταί του Κυρίου κεκλεισμένων των θυρών. Είναι τό γεγονός μέ τό όποιο ο Κύριος έδωσε τό Μεγάλο Μήνυμα της Ειρήνης και της Χαράς σε εκείνους στους όποιους έφανερώθη, μετά τήν Αγίαν Του Ανάστασιν, ευλογώντας και λέγοντας τό «Ειρήνη υμίν».

Ἡ ζωὴ μας, λοιπόν, καὶ σήμερα κεκλεισμένων τῶν θυρῶν εἶναι ἀφορμὴ νὰ συναντήσωμεν Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποιος ἔρχεται καὶ ἐμφανίζεται, ἔστω καὶ ἂν οἱ θύρες εἶναι κεκλεισμένες. Ἄρκει νὰ εἶναι ἀνοιχτές οἱ θύρες τῶν καρδιῶν μας, ἄρκει νὰ ἔχουμε τὴ διάθεσιν νὰ συναντήσουμε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Τὸ Πάσχα καὶ ἡ Ἀνάστασις δέν εἶναι ἡ γιορτὴ πού ἔχει ὡς ἔκφρασί της τὰ τραπέζια, τὰ φαγητά καὶ ὅλα ἐκεῖνα πού ἀποτελοῦν πρόκλησιν γιὰ τὴ γαστρονομία καὶ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς καθημερινότητος. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι γεγονός μοναδικόν πού γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ καθενός μας θὰ σημάνει τὴν ἀνεπανάληπτον μοναδικότητα τῆς συναντήσεώς μας μέ τὸν Ἀναστάντα Κύριον. Αὐτό εἶναι τὸ μεγαλεῖο τῆς ἡμέρας, νὰ συναντήσουμε τὸν Χριστόν, τὸν Ἀναστημένο Κύριο, νὰ ἔρθη στή ζωὴ μας, νὰ μᾶς εὐλογήσῃ καὶ νὰ ἀκολουθήσουμε τὴν πορεία τῆς Καινῆς Κτίσεως, νὰ ἀκολουθήσουμε τὴν πορεία τῆς Ἀναστημένης Ζωῆς, τῆς ζωῆς πού θὰ εἶναι ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὰ πάθη, ἀπὸ τίς φθορές, ἀπὸ τίς μικρότητες καὶ ἡ ὁποία θὰ ἔχει ὡς μοναδικό βίωμα καὶ περιεχόμενο τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν, τὴν ἐν Χριστῷ πραγματικότητα, τὴν Ἀναστάσιμην Χαρὰν, τὸ Ἀναστάσιμο Φῶς. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ μπορεῖ καὶ σήμερα νὰ σημάνη τὴν Ἀνάστασιν ὅλης της ἀνθρωπότητος ἄρκει νὰ στρέψουμε τὴν προσοχή μας πρὸς Ἐκεῖνον, ἄρκει νὰ ἀφήσουμε τὴ μοναξιά καὶ νὰ ζητήσουμε τὴν ζῶσαν κοινωνίαν μέ Ἐκεῖνον πού εἶναι τὸ Φῶς καὶ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή. «Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος».

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη, μᾶς ἀπαντᾷ ἡ ζωὴ τῶν Ἁγίων, ἡ ζωὴ τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, ἡ ζωὴ τῶν δύο χιλιάδων χρόνων πού εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀγιοπνευματικὲς ἐμπειρίες τῆς παρουσίας Του. Χρόνια Πολλὰ καὶ Εὐλογημένα. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ νὰ εἶναι ἡ Ἀνάστασις τῆς ζωῆς μας, ἡ Ἀνάστασις τῆς πατρίδος μας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Διάπυρος πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς Ἀναστάντα Κύριον Εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Λαγκαδάς, Λητῆς καὶ Ρεντίνης Ἰωάννης